

MIŠO DZÚRIK malý latvák

VSZ Bratislava 11/98
VSZ Bratislava 11/98

Janiček

Kašlat' na nejaký plán.

Z rusko - amerického priateľstva

narodil sa Ján.

Malý Johnny,

to je tichý

blázon.

Nechápe

A. A. Fetove stichy,

nevie ruské mená plazov,

prečo ruská trojka

sú tri kone

a štvorka to, čo americká.

Niekedy hlavou prerazí múr.

Niekedy napadne sneh,

ale ten sa nebráni.

Mnohonásobná presila

Po-ma-lé pre-stri-há-va-nie
ple-ti-va
na Teufelovej veži.

Pohľady všade,
len nie hore
a na chlopňu kabáta.

V taške
bolas bez gulí.
Tie vlastné už visia.

Jedna nohavica dlhšia,
čiže smiešne obe.
Vo vrecku revolver.

Guľka chladí viac ako zárubňa,
alebo nie?
Na skúšku jeden pokus.

Pohľady všade,
aj na chlopňu.
Brko trčí.

Ako to vlastne vtedy bolo - Burianova smrť

Viete, to mňa si žiadal Vlasta Burian v tom filme ("Mikuéle! Mikuéle!"). Až neskôr to Jan Becher preonačil na "Likuéle!". Biznis je biznis. Ale ja som neprišiel, a Vlasta bol rád, že dostal nejaký chlast. (Už vtedy nasával...) O pár rokov nato zomrel, lebo vypil veľa vaječného koňaku. Že vajcia obsahujú nejaký cholesterol, som vedel iba ja, ale ako som spomínal, vtedy som neprišiel a potom som sa s Vlastom už nestretol...

Janíček II.

Už nepreráža hlavou múr,
ale rumom hlavu.
Nesneží, a nikto sa nebráni.

Keď vážil cestu do Ameriky,
vyšli z toho kilometre.
Svoju Ukrajinku nikdy neopustí -

aj doma je dosť vážený.
Hoci má divokých predkov
a huby tiež dávno pojedol.

Odkedy manželka prišla o ruky,
upratuje ľavou zadnou.
A chytá ho už len za slová.

On pravidelne súloží
so šľapkami (praváčkou a ľaváčkou).
Nakoniec si ich vyzuje.

x x x

(Katke F.)

Odmalička strácam veci -
hlinené guľky, angličáky, svetre,
ale najmä perá.

Nechávam ich na stole v škole,
pod stolom v krčme,
požičiavam ich neznámym (perofilom).

Keď nejaké stratím,
na druhý deň neviem, ako vyzeralo.

Strata Tvojich pier by ma zabila.

x x x

Dnes zhasnem
až po dvanástej

Pretože tu nie si

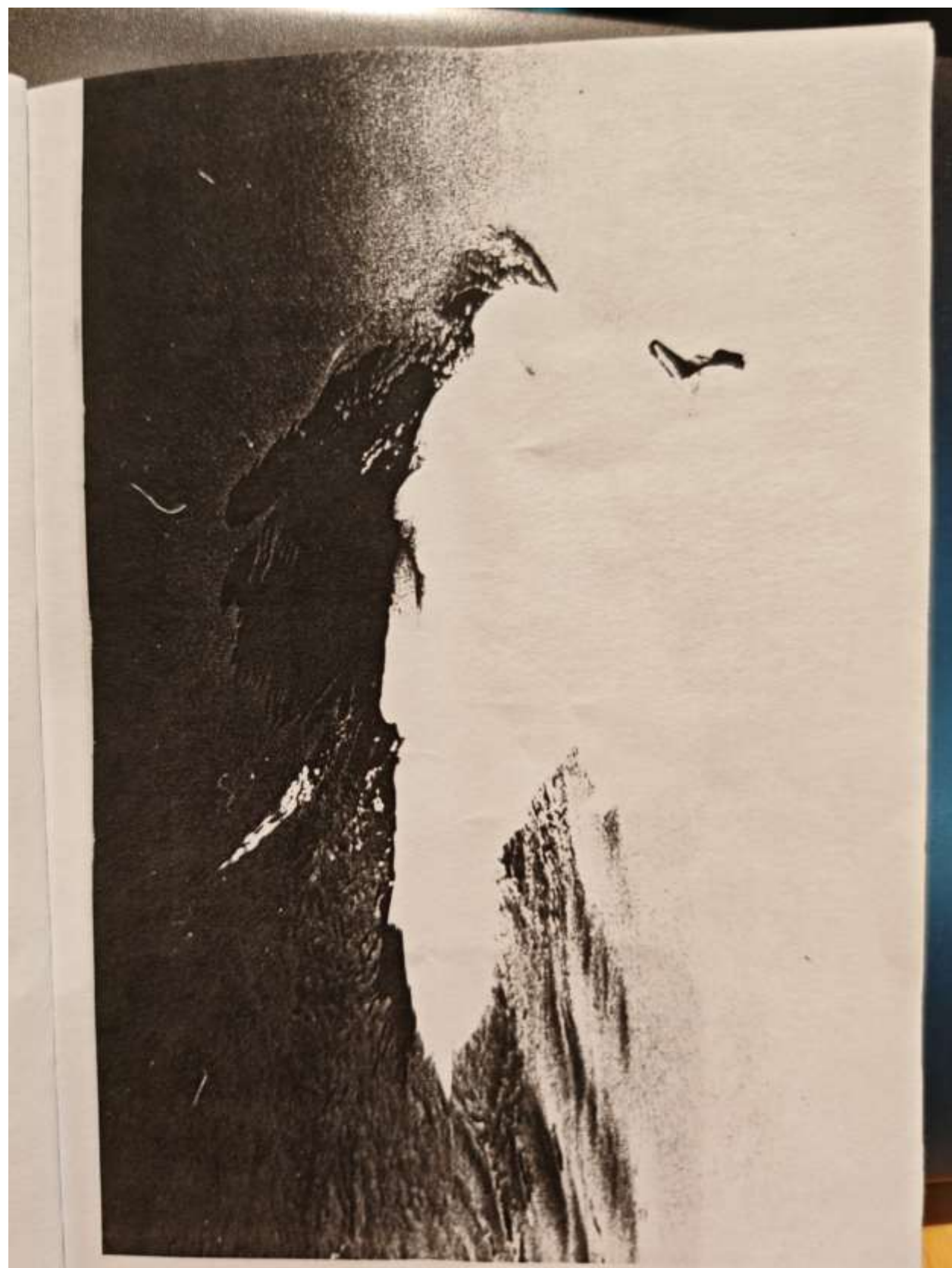
A preto ešte
lebo si mi nedala
Najesť ani napit'

ba ani len sapík
aby som si niečo
odstrelil

Aj tie makrely
v tebe zmizli -
chcela si voňať po rybách

Ako to len boli
ako - keď som hladný
po tebe

Oddnes mám po chlebe
Nič nekúpim
v tvojom odchode

Tak žijeme

Aj dnes si deň zabudol
zobrať večer so sebou
Aj dnes budem
kričať z okna
Aj dnes sa krik zmení
na vytie a potom prejde
do chrápotu
Aj dnes bude to isté
robiť sused:
Vy tiež na Mesiach?

Aj zajtra sa za obzorom
zobudí žena v žltom
žite...

A aj zajtra
rád by som sa s tebou
pobozkával o tom
aké je to krásne
keď ma venčíš
pani moja

Recept na halušky z prášku, spôsob prípravy a la Mizuri

1. Najprv sa presvedčíme, či prášok nie je po záruke, k čomu použijeme horný alebo dolný zvar sáčku, v ktorom je prášok.
2. Sáček otvoríme a vysypeme prášok do kuchynskej nádoby. Prášok zmiešame s vodou v pomere uvedenom na sáčku. Z chladničky vyberieme jogurt a pivo.
3. Do hrnca nalejeme vodu, posolíme ju a dáme variť. Sáček vyhodíme, už ho viac nebudeme potrebovať.
4. Melasu vzniknúvšiu zmiešaním prášku a vody prekicneme na väčší lopár. Pripravíme si nôž, dierkovanú lyžicu a taniere. Jogurt a pivo z chladničky čo najrýchlejšie skonzumujeme.
5. Keď posolená voda vrie, nožom šikovne odrezávame z melasy kúsky veľkosti bývalej federálnej päťkorunáčky a rýchlym pohybom po lopári fukneme vždy posledný odrezaný kúsok do hrnca s posolenou vriacou vodou.
6. Oddýchneme si pozorovaním hmýriacich sa kúskov melasy. Po chvíli s úžasom pozorujeme, ako kúsky melasy stúpajú na hladinu posolenej vriacej vody. Uchopíme dierkovanú lyžicu.
7. Lyžicou postupne vyberáme z hrnca tie kúsky melasy, ktoré vyplávali na hladinu posolenej vriacej vody a ukladáme ich bez lađu a skladu na tanier.
8. Pomenujeme ich halušky. Hrnec s posolenou vriacou vodou presunieme na studenú platňu. Zahasíme plyn.
9. Halušky v tanieri jemne posypeme pažitkou. Na toto všetko sa vyserieme. Podávame za horúca a toaletný papier.

„Bude-li populace ve svém růstu pokračovat tímto tempem, překročí miliardu miliard duší za tisíc let a její hustota bude 2000 obyvatel na čtvereční metr půdy vynořené i ponořené! Za několik miliard let by byl celý viditelný svět jen koulí z lidských bytostí, jehož průměr by se zvětšoval rychlostí světla.“

Paul Ehrlich

Mišo Dzúrik - Nebud' labuť

© & ® myš kocúrik

VSŽ Bratislava

edícia *Svět jen kouli*

11/98